

MOBILITAT pàg 3
Les Zones de Baixes Emissions de Granollers i Mollet es fan esperar

GRANOLLERS pàg 10
El mag José Marín guanya els Òscars de la màgia: "Em fa una il·lusió enorme"

líniavallès ^{23 anys}

13/1/2023 · Núm. 844 · liniavalles.cat

L'aposta per fer habitatge cooperatiu arriba a Granollers

L'Ajuntament tirarà endavant un projecte en un solar al Lledoner gràcies a 500.000 euros dels fons europeus pàg 10

Foto: Arxiu

pàg 15

Cop dur

Amazon tancarà a Martorelles, on treballen 800 persones

15 DIES PERDUT pàg 11
Segueix la recerca de l'excursionista vallesà desaparegut a Salamanca

A FONS pàgs 12 i 13
Càrrecs metropolitans al govern: retrat d'una minoria

HANDBOL pàg 20
Wiggins s'acomiarà a final de curs del BM Granollers

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

IOGA	OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
PILATES	NUTRICIÓ NATURAL
HIPOPRESSIUS	ACUPUNTURA
COACHING	PSICOLOGIA
SUPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART	

Informa't de les activitats i professionals al teu servei
info@espaiempodera.cat
Whatsapp 93 130 69 22

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès
@espaiempodera't

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A UN A
COMISSARIAT GENERAL DEPORT

Els deures sense fer

» Granollers i Mollet haurien d'haver començat l'any amb una Zona de Baixes Emissions i no ho han fet
 » Asseguren que estan esperant una regulació conjunta amb l'Arc Metropolità per fer les ZBE efectives

Olga García
 VALLÈS ORIENTAL

“Tots els municipis de més de 50.000 habitants han de tenir una Zona de Baixes Emissions (ZBE) abans del 2023”. Això és el que estableix la llei estatal del canvi climàtic. Ara bé, a 13 de gener del 2023, els deures encara estan per fer. I és que de les 23 ciutats catalanes que havien de complir amb aquesta obligació, entre elles Mollet i Granollers, només tres –Barcelona, l'Hospitalet i Sant Cugat– han aconseguit fer efectiva la ZBE, i no són pas les localitats vallesanes.

En aquest sentit, la llei del canvi climàtic està en vigor des del maig del 2021, però fins fa pocs dies, el 27 de desembre del 2022, no es va aprovar el decret que regula les ZBE, que estableix els requisits que han de complir aquestes àrees i que dona seguretat jurídica als ajuntaments. De fet, des de l'Ajuntament de Mollet han explicat a aquest mitjà que estaven esperant aquest pas per posar-se en marxa. Però des del govern espanyol consideren que ni això ni la suspensió de la ZBE barcelonina, que segueix vigent però que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya tombava el març per tenir “un excessiu àmbit geogràfic d'implantació i una excessiva restricció del tipus de vehicles afectats”, deia la sentència, són una excusa. I és que pocs mesos després de l'aprovació de la llei del canvi climàtic, l'Estat va enviar als ajuntaments una guia amb unes directrius mínimes per dissenyar les Zones de Baixes Emissions. Ara bé, més enllà de tot això, sembla que, en general, no hi ha gaire pressa per fer les ZBE efectives. Almenys al Vallès Oriental.

Imatge d'arxiu de la ZBE de Barcelona. Foto: Miquel Codolar/ACN

UNA RESPOSTA CONJUNTA

En aquesta línia, l'Arc Metropolità, l'associació que integra les grans ciutats de la segona corona metropolitana i a la qual pertanyen Mollet i Granollers, té molt a veure amb la implantació de les ZBE al Vallès Oriental. I és que tal com comenten des del consistori molletà al *Línia*, s'està treballant “de manera coordinada amb els municipis de l'Arc Metropolità per poder tenir una proposta conjunta amb el mateix tipus de regulació”.

De totes maneres, a Mollet ja s'han fet alguns passos en aquest sentit, ja que, segons expliquen des de l'Ajuntament, ja s'ha delimitat inicialment una àrea “que es podrà anar ampliant si es considerés oportú quan s'apliqui la normativa”. “Però, en tot cas, no entrarà en funcionament fins que no hi hagi una regulació conjunta amb els municipis de l'Arc”, afegeixen.

Tot plegat mentre, des de l'Ajuntament de Granollers, el regidor de Mobilitat, Juanma Segovia,

ha explicat a aquesta publicació que ja han començat a fer tota la feina administrativa prèvia i a pensar una proposta de ZBE. “Però tenim molts dubtes i una sensació d'incertesa, i esperarem a anar plegats amb els

“Segurament la ZBE no serà una realitat a Granollers fins a mitjans del 2024 o més”

municipis de l'Arc Metropolità”, explica el regidor, que insisteix en el fet que, si el que es vol “és una millora general, no pot ser que cadascú faci la seva ZBE com vulgui”. A més, Segovia apunta que “abans d'obligar la població a deixar el transport privat, cal millorar el transport públic”. Per això, veu la ZBE com un projecte a llarg termini “que segurament no serà una realitat a Granollers fins a mitjans del 2024 o més”,

avança. “Encara que aviat sortirà la licitació de les càmeres de la ZBE, que s'instal·laran abans que acabi el 2023”, detalla. “Tot i que una cosa és que estiguin instal·lades i l'altra és que estiguin en funcionament”, conclou.

MIRADA DE FUTUR

A l'espera, doncs, que les ZBE arribin a Granollers i Mollet, els ciutadans d'aquests dos municipis ja han començat a pronunciar-se al respecte. “La ZBE a Granollers no és necessària perquè el volum de circulació no és tan elevat”, diu Àngel Martínez, veí del centre de la ciutat i comerciant. “Contaminen molt més les fàbriques i les grans carreteres de l'entorn que no pas els ciutadans que es mouen per la ciutat amb els seus vehicles”, afegeix. Una opinió que comparteix en part Eva Llanos, de Mollet, que tot i que també pensa que caldrien més mesures contra la contaminació de l'entorn, veu la ZBE com “una oportunitat de contribuir a la lluita contra el canvi climàtic”. “De fet, és més un canvi d'hàbits que una altra cosa, perquè la majoria de desplaçaments que es fan en cotxe a Mollet es podrien fer caminant o en bicicleta”, opina.

Aquest pas permetria reduir la contaminació que prové del trànsit rodat, que segons detallen des del Consell Superior d'Investigacions Científiques és el responsable del 70% de les emissions de diòxid de nitrogen, que s'emeten a les principals carreteres i també a les ciutats. Però a cinc mesos de les eleccions i tenint en compte que la llei del canvi climàtic no contempla sancions pel seu incompliment, tot indica que la ZBE serà un tema a tractar en el pròxim mandat. Encara que, segons els experts, hauria de ser una prioritat, ja que, sense anar més lluny, a finals de desembre el Tribunal de Justícia de la Unió Europea condemnava Espanya per la contaminació de l'aire de diverses zones, entre elles el Vallès.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertir-la en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous cànons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Sigui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@CarlaVall

Avui [08-01-23] tres dones han estat assassinades per homes. Dues d'elles, per les seves parelles, una després de tenir-hi una trobada casual íntima. Deia Anais Nin que som danyades a través del sexe. No pel sexe sinó per la intimitat. Que ser dona no segueixi sent un risc. #NiUnaMenos

@AJEnric

[Sobre el cas de la Casa Orsola] Una empresa compra un edifici on viu gent. Fa fora tothom i posa tots els pisos a lloguer de temporada per guanyar-hi més. Si ho permetem, ja no hi viurà ningú. Ho fan perquè poden: les lleis permeten expulsar veïns i destruir barris d'aquesta manera.

@Marco3215

Segurament, ara comença el període de l'any més tristot: llums de Nadal penjant sense ser Nadal, recollida d'arbres *made in* 2000, tornar a la rutina, dies sense festes setmanals a la vista, propòsits sense executar des de la primera setmana del 23... Molts ànims a tots i totes.

@alexsnclmnt

L'Observatori Fabra de Barcelona va encetar el 2022 amb el dia de gener més calorós dels darrers 108 anys, després va viure els mesos de maig, octubre i novembre més càlids de la seva història i avui [24-12-22] ha batut el rècord del dia de desembre més calorós. Una autèntica barbaritat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Aj. de Granollers

L'Ajuntament de Granollers ha apostat per fer el primer bloc d'habitatge cooperatiu a la ciutat, en un terreny municipal al barri del Lledoner. Una iniciativa que serà realitat en cinc anys i que permetrà a 29 famílies l'accés assequible a l'habitatge.

pàgina 10

Aj. de Paret

L'Ajuntament de Paret farà dos nous passos per fer un municipi més sostenible i amb millor eficiència energètica: la renovació de l'enllumenat per leds més eficients i la instal·lació de plaques solars a tots els equipaments municipals.

pàgina 14

Amazon

Amazon tancarà el centre logístic que té a Martorelles, on hi ha 800 treballadors, 500 dels quals són del municipi, per traslladar-se a Saragossa. Una decisió que ha aixecat les crítiques dels sindicats i de l'Ajuntament de Martorelles.

pàgina 15

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Mollet es queda sense quiosc, però no per molt de temps
- 2 Persecució policial de Mollet fins a Barcelona per detenir un lladre
- 3 L'Hospital de Mollet ja té unes urgències més grans
- 4 El nou edifici de l'Hospital de Granollers començarà a funcionar al gener
- 5 El pintor Bernat Barris porta la bellesa de la perifèria al Museu de Granollers

Safata d'entrada

Més despesa per a TV Paret

per Jordi Seguer (ERC Paret)

Foto: TV Paret

El dia que el Govern Plural, amb l'únic vot en contra del PSC, va decidir l'any 2019 la sortida del consorci Vallès Visió, ho va fer, entre altres motius, per reduir l'IBI dels veïns i veïnes de Paret al llarg de tot aquest mandat.

També perquè creïem que una nova plataforma comunicativa que s'adaptés als nous temps, plural, oberta i participativa amb la societat paretana era la millor via per abordar la comunicació al nostre municipi, amb tota la confiança amb els professionals de l'Ajuntament per liderar aquest canvi.

Sempre es va fer amb la voluntat de ser justos i eficients i de reduir al màxim la despesa de més de 150.000 euros anuals, aprofitant al màxim els recursos propis.

Per tot plegat, ens torna a sorprendre que ara la Regidoria

de Comunicació, en mans de Casandra Garcia, hagi decidit licitar el servei de streaming de TV Paret per 25.000 euros l'any.

A aquesta quantitat cal sumar-hi totes les contractacions que s'han anat fent al llarg de la seva gestió tant d'empreses externes com de personal propi.

El seu canal de televisió, ni plural, ni obert, ni participatiu, ens està costant molt més del que ens podíem imaginar per fer una comunicació personalista i interessada, molt llunyana de la ciutadania i les entitats.

Mentrestant, s'ha negat a complir el mandat del Consell

de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i, juntament amb el PSC, ha rebutjat la creació del Consell Assessor de Mitjans de Comunicació i el nomenament a través del plenari del director dels mitjans, dos mecanismes de control regulats per llei.

Des de l'inici del funcionament de TV Paret, mai se'ns han facilitat les dades d'audiència ni de visualitzacions de totes les emissions en directe ni dels reportatges a mida que s'han elaborat.

La mateixa regidora prometia en campanya acabar amb el cortijo, però ella n'ha muntat el seu propi.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CopALaDemocràcia

#VagaEducació

#AnyDeMunicipals

@GPursals: La diferència amb l'assalt del Capitoli és que al Brasil han assaltat els poders legislatiu, executiu i judicial. Han anat molt més lluny que els pro-Trump.

@agenciaacn: Cambray recrimina a US-TEC que "no s'entén" la nova vaga [prevista per al 25 i el 26 de gener] i assegura que s'està a punt de signar un nou acord.

@nuriorrg: Enquesta del @diariARA: @jaumecollboni s'avança en una ajustada cursa per Barcelona. Colau, @xaviertrias i @ernestmaragall, triple empat en segona posició.

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»

Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfil·lar al 57%». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntu a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permet'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar»*. De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

Els Reis d'Orient van fer tard a Torelló (Osona). El motiu? Hi havien d'arribar amb Rodalies, el mateix servei que fa que milers de catalans arribin tard a la feina cada dia. Aquí no hi ha màgia que valgui. Ho ha explicat el periodista Albert Prat.

Envien a presó dues dones per haver-se dedicat a **trosetejar cadàvers i a vendre'n les diverses parts. Ha passat als Estats Units, on les artífexs d'aquesta macabra pràctica eren l'exdirectora d'una funerària i la seva mare.**

Un forn de pa s'ha fet viral a les xarxes per la seva llista de preus. Una barra de pa, 1 euro. Dues barres, 2 euros. I no us ho creureu: tres barres, 3 euros. La llista continua així fins a nou. Els usuaris es pregunten quant deuen costar deu barres.

Un crim acaba amb la vida de quatre estudiants a la **Universitat d'Idaho, als Estats Units. Després de les primeres investigacions, troben el principal sospitós. Paradoxalment, es tracta d'un criminòleg.**

Pere Francesch/ACN

LA FOTO

El món no s'atura, nosaltres tampoc.

sempre
endavant

Cada dia decidim el
nostre futur. El d'un
país més lliure, més just,
més verd i més pròsper.
Un país on ningú no es
quedi enrere.

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Enviar Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *¡No hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despulats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@PunsodaRicart: Carta als Reis de la puça: un ió-íó, veure la neu i un quadern de mandales. Espero que en 15 anys quedin *amish* perquè socialitzi amb els seus semblants.

@massanagraire: Vergonya que els primers nens de l'any a Catalunya es diguin Zakaria i Dayla Mia i no noms típicament catalans com Heura, Far, Capvespre o Sàlvia.

@MainatJM: Un nen obre un armari el 22 de desembre i el troba ple de regals i joguines. Molt excitat crida: "Papa, papa! El Tió s'ha cagat a l'armari!" (Història verídica).

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Justícia | Condemna per insultar i agredir tres persones

Una dona de Granollers va acceptar ahir una pena de 8 mesos de presó i gairebé 2.000 euros de multa i indemnitzacions per insultar i agredir dos adolescents negres i una persona amb discapacitat a Granollers la primavera del 2018.

Granollers tindrà el seu primer bloc d'habitatge cooperatiu

- » L'edifici s'aixecarà en un solar municipal del barri del Lledoner
- » Una cooperativa serà la propietària i els socis tindran dret d'ús

HABITATGE ▶ Granollers continua creixent i en concret, a la zona del Lledoner. Un barri de pisos nous envoltat de solars que a poc a poc es van omplint, entre d'altres, de pisos de lloguer assequible. Encara que a partir d'ara també acollirà habitatge cooperatiu, ja que l'Ajuntament cedirà l'ús dels terrenys de 800 metres quadrats que té a tocar de l'escola del Lledoner i el Centre Cívic Nord, al carrer Rosselló, a una cooperativa.

Així ho explicaven des del consistori dimarts, després que un estudi fet en col·laboració amb la Diputació de Barcelona donés el vistiplau al projecte, que preveu construir 29 habitatges de 60 metres quadrats amb una part de la subvenció que l'Ajuntament va rebre al novembre dels fons Next Generation. En concret, amb mig milió d'euros que serviran per aixecar un edifici que es convertirà en el primer

Solar on s'aixecarà l'habitatge cooperatiu. Foto: Ajuntament

bloc d'habitatge cooperatiu de cessió d'ús de Granollers.

Aquest model d'accés a l'habitatge a cavall entre la propietat i el lloguer, convertirà la cooperativa en la propietària del bloc i les sòcies d'aquesta cooperativa tindran el dret d'ús dels pisos de manera indefinida, aportant una entrada inicial i

quotes mensuals fixes que en cas serviran a la cooperativa per lucrar-se, sinó per mantenir el projecte i l'edifici. Encara que abans de tot això, caldrà fer un concurs públic al qual es podran presentar les cooperatives interessades a gestionar el futur bloc de pisos, que serà una realitat d'aquí a cinc anys.

La campanya de Nadal, marcada pels alts i baixos

COMERÇ ▶ Nadal s'ha acabat i, amb ell, una campanya comercial que des de l'associació de comerciants Gran Centre valoren positivament. "Encara que aquest any s'han notat molts alts i baixos", comenten *Línia Vallès*. I és que, segons expliquen, fins ara era habitual que les compres s'estenguessin durant tot el mes de desembre, "però aquesta vegada s'ha concentrat gairebé tot en els últims dies de Nadal". "A més, com que no ha fet molt de fred, moltes botigues no han venut la roba que esperaven"afegeixen.

Tot i això, des de Gran Centre són positius i diuen que els comerços tenen l'esperança de do-

nar sortida a tots aquests productes ara que han començat les rebaixes. "Però hem començat fluixos i caldrà veure com avança la cosa", expliquen. Tot plegat, en un context marcat per la inflació que sembla que ha fet que els granollerins gastin menys en regals. "Encara que els hàbits de consum també estan canviant i això es nota, ja que cada vegada es regalen més experiències i menys coses materials", conclouen des de l'associació, que a la vegada demana que l'Ajuntament s'involucri més en el Nadal. "Hem pagat 11.000 euros pels llums de Nadal que suposen una despesa molt gran per a nosaltres", lamenten.

Imatge del centre aquest Nadal. Foto: Ajuntament

L'alcaldesa, el Mag Marí i la seva família a l'Ajuntament. Foto: Ajuntament

"Un somni fet realitat"

MÀGIA ▶ Des de ben petit, el granollerí José Marín, més conegut com a Mag Marín, havia seguit la gala de Les Mandrakes d'Or. "Són com els Òscars de la màgia i em fascinava veure-ho i imaginar-me que en un futur jo podria ser allà", explica a *Línia Vallès*. Una fita que aleshores "veia impossible", però que ha acabat aconseguint. I és que el granollerí ha estrenat l'any 2023 recollint aquest guardó a París, envoltat dels millors mags del

món. "Un somni fet realitat", diu Marín, que rebia l'estatueta "amb una il·lusió enorme", afegeix.

"Estic contentíssim perquè molt pocs mags espanyols han aconseguit aquest reconeixement", explica a aquesta publicació. Per això, l'Ajuntament de Granollers li preparava la setmana passada una recepció especial, on Marín va poder presumir del seu guardó i deixar bocabadats als membres del consistori amb la seva màgia. Una art

que "fa que la gent rigui, s'emocioni i se sorprengui", comenta Marín, que practica la màgia des dels nou anys, quan va veure el mag Jorge Blass a la televisió i va decidir que volia seguir els seus passos. "I des de llavors he anat creixent, moltes vegades sense ser del tot conscient, fins a aconseguir moltes de les meves fites", conclou el granollerí, que al telèfon des de Madrid explica que precisament ve d'actuar amb el seu ídol de la infància, Jorge Blass.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Podem Mollet acusa a ahir Mollet En Comú de no voler negociar ni arribar a acords conjunts en el procés de configuració de la llista conjunta que suposadament han de presentar a les eleccions municipals del maig.

Commoció per la desaparició d'un muntanyista vallesà

» El treballador de l'Hospital de Mollet va desaparèixer el dia 29
» Estava fent muntanyisme a Salamanca i el busquen 120 efectius

SUCCÉS ▶ El muntanyista Juan Antonio Martínez, de 45 anys, treballador de l'Hospital de Mollet i veí de les Franqueses, va desaparèixer el 29 de desembre mentre feia una ruta a la serra de Béjar, a Salamanca. El dissabte dia 7, la boira baixa, el fort vent i la previsió de fortes pluges van obligar a suspendre la seva recerca, que es reprenia aquest dimarts amb un dispositiu per cel i un altre per terra, amb membres de Protecció Civil, la Guàrdia Civil, el servei d'extinció d'incendis i els agents mediambientals.

En total, s'estan mobilitzant uns 120 efectius i, segons han explicat des de l'Agència de Protecció Civil i Emergències de la junta de Castella i Lleó, també han demanat ajuda a la Unitat Militar d'Emergències de l'exèrcit espanyol perquè les condicions de l'entorn estan complicant la recerca. Tot plegat, després de la pressió que va estar fent la famí-

Una imatge del dispositiu de recerca. Foto: Twitter (@112cyl)

lia del vallesà i algunes administracions com la Generalitat per reprendre la recerca de Martínez.

En aquest sentit, cal recordar que durant els tres dies que es va aturar la recerca, la Subdelegació del govern espanyol hauria dit a la família que no es plantejava mobilitzar els serveis de rescat fins al febrer pel mal

temps i, de fet, la Guàrdia Civil explicava a l'ACN que l'aturada podia ser "d'una setmana, un mes o dos mesos", segons com quedés el cim. Unes declaracions que van aixecar polèmica i que van portar a reprendre la recerca ràpidament per trobar al més aviat possible el muntanyista, que continua desaparegut.

Menys espera per operar-se, però més per fer-se proves

SALUT ▶ Haver d'esperar mesos o inclús anys per posar fi a un dolor o a una malaltia s'ha convertit en habitual. Ara bé, segons les dades que donava la Fundació Sanitària Mollet (FSM) en la presentació del tancament del 2022, el nombre de persones en llista d'espera per operar-se al centre s'ha reduït un 24% respecte al 2019, mentre que el temps mitjà d'espera per entrar a quiròfan també s'ha reduït un 10%. Unes xifres que des de la Plataforma per la Sanitat Pública del Baix Vallès veuen positives, "però no del tot perquè aquest 24% és una mitjana que neix de rebaixar només les llistes d'espera d'unes patologies i afecta-

cions concretes i de deixar les altres com estaven", lamenta Antonio López, portaveu del grup.

En aquest sentit, el molletà explica que la millora s'ha notat poc i que continuen rebent "moltes queixes, sobretot dels pacients de traumatologia, que estan en llista d'espera des de fa dos anys". De fet, les dades de la FSM mostren que la llista d'espera de les proves diagnòstiques s'ha incrementat un 11,5% aquest any. Un fet pel qual López demana "que la disminució de les llistes d'espera sigui general" i també més recursos, ja que segons informa les urgències del centre estarien col·lapsades des de fa dies.

Imatge d'arxiu de l'Hospital. Foto: Hospital de Mollet

Imatge del centre de Mollet aquest Nadal. Foto: Ajuntament

"Èxit total" del Nadal molletà

SOCIETAT ▶ "La campanya de Nadal a Mollet s'ha tancat amb un gran èxit de participació". Així ho asseguren des de l'Ajuntament, que ha valorat "molt positivament" el programa d'activitats proposat per a aquestes festes, en el qual ha destacat la iniciativa de la pista de gel, per la qual han passat prop de 9.500 persones, i el Casal de Nadal, del qual han gaudit més de 500 famílies, segons les dades que ha proporcionat el consistori.

"La programació nadalenca ha estat un èxit i la ciutat ha batgut aquests darrers dies", ha dit l'alcalde, Mireia Dionisio, que a la vegada ha explicat que han aconseguit l'objectiu municipal que es van proposar: impulsar "l'activitat comercial" i fer de Mollet "un pol d'atracció per als municipis veïns". De fet, així ho confirma Lluís Farré, president de l'associació de comerciants Adhec, que assegura a Línia Vallès que no recorda

haver vist "tanta gent a la ciutat en molt de temps".

Tot perquè "aquest any s'han fet moltes coses que han atret gent de tot arreu, que ha gastat diners a la ciutat", comenta Farré. "Només calia veure els bars del centre, que estaven plens cada dia, i els comerços també", afegeix. Per això, el molletà assegura que el comerç local ha quedat "molt satisfet", amb la campanya i la valora com un "èxit total".

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Pocs alts càrrecs metropolitans han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRA REPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitans que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmla en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a

del costat, Sant Just. El 85 es va convertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'ales-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

imaginar que algun dia ocuparia la cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble

hores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'aquesta *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'e-

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

Milers de paretans i paretanes van sortir al carrer per rebre els Reis d'Orient amb una cavalcada que tancava el programa municipal de Nadal, que ha comptat amb gairebé una vintena de propostes per a tots els públics.

Més plaques solars i nous leds contra la crisi energètica

SOSTENIBILITAT ▶ Parets ha començat l'any fent nous passos per ser un municipi més sostenible i amb millor eficiència energètica i, de pas, estalviar en les factures de la llum que tant han pujat en el darrer any. Per això, aquesta setmana ha presentat dos projectes nous: el *Parets LED'S Go!*, que renovarà l'enllumenat públic, i el projecte d'instal·lació de plaques solars als edificis municipals.

Pel que fa a la primera iniciativa, es començarà a tirar endavant amb una primera fase al barri de l'Eixample, on es renovaran 668 llums de fanals "per un enllumenat de tecnologia led més eficient, més resistent i menys contaminant", informen des de l'Ajuntament. Un pas que "suposarà un estalvi energètic de l'enllumenat públic municipal del 71%, que representa un estalvi econòmic de 56.330 euros anuals", afegeixen.

D'altra banda, el segon projecte instal·larà progressivament plaques solars a tots els equips, que se sumaran a les que

Plaques solars de l'Escola Pau Vila. Foto: Ajuntament

ja hi ha al camp de futbol municipal i a l'Escola Pau Vila, i al projecte d'instal·lació a l'Escola Pompeu Fabra pendent d'execució. "Una aposta per reduir la petjada de diòxid de carboni i complir els Objectius de Desenvolupament Sostenible, a més d'una reducció de la despesa energètica", deia l'alcalde, Francesc Juzgado.

Tot plegat mentre, en el marc d'aquest segon projecte, l'Ajuntament

aprofitava per explicar els descomptes en l'IBI que rebran els ciutadans que hagin instal·lat plaques, del 50% durant 5 anys en el cas dels pisos i les cases i del 10% durant 3 anys en el de les empreses. De fet, en aquesta línia, el consistori informava que el 2022 es van instal·lar 123 plaques en edificis residencials i 18 en industrials, que se sumen a les 55 que es van instal·lar l'any 2021.

Parets escalfa motors per a la Festa Major d'Hivern

CELEBRACIÓ ▶ A una setmana de donar el tret de sortida a la Festa Major d'Hivern 2023, que se celebrarà del 20 al 23 de gener, Parets ja comença a escalfar motor amb alguns actes previs. Sense anar més lluny, amb la visita guiada que es farà aquest tarda a la Sala d'Exposicions Can Rajoler, el torneig de petanca que es farà dilluns i dimarts al Casal d'Avís Asoveen o l'hora del conte de dimarts i dijous a la biblioteca. Un conjunt de propostes que se sumen a les que ja inclou el programa oficial de la festa, que

com sempre comptarà amb actes tradicionals, música i cultura, però també amb iniciatives noves com el primer concurs de cuina de la mongeta paretana.

Aquesta activitat se celebrarà el 21 de gener en el marc de la Calçotada Popular amb l'objectiu de difondre aquest producte conreat a Parets, a través de plats que els participants cuinaran a casa i portaran a Can Butjosa. Tot plegat mentre, durant la calçotada, també s'inclourà una degustació de la mongeta paretana per donar-la a conèixer.

Imatge d'arxiu de la Festa Major d'Hivern. Foto: Ajuntament

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
Bizum – Codi: 01151
ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Les obres de remodelació del Pavelló 1 van arrencar poc abans de finalitzar l'any, amb l'enderrocament de l'edifici on hi havia els vestuaris. Més tard es reformarà l'interior, i d'aquí a un any es farà una ampliació de l'equipament.

Decebutos i preocupats

» Els sindicats critiquen l'anunci del tancament del centre d'Amazon a Martorelles: "És un ERO encobert"
 » El gegant del comerç proposa traslladar els 800 treballadors afectats, 500 dels quals són del poble

MARTORELLES ▶ Amazon, el gegant del comerç en línia, va anunciar dimecres que tancarà el seu centre logístic de Martorelles, on treballen 800 persones, per traslladar l'activitat a Saragossa. El motiu que addueix Amazon és que no té capacitat de créixer en el polígon industrial martorellenc. L'empresa ha informat que negocia amb els sindicats el trasllat dels treballadors de Martorelles cap a altres centres de la companyia, com ara el de Saragossa. Tanmateix, els sindicats no ho veuen clar i parlen d'un "ERO encobert".

Així ho expressa CCOO en un comunicat, on critica frontalment l'anunci de tancament i avisa que l'empresa vol "forçar els empleats a acollir-se a convenis de referència menys avantatjosos o a donar-se de baixa voluntàriament del lloc de feina". El sindicat, amb tot, considera que el que busca l'empresa forçant el trasllat de la plantilla és

que els treballadors marxïn i, d'aquesta manera, abaratir els costos d'aquestes sortides.

Al seu torn, el sindicat UGT alerta que, tenint en compte els perfils dels treballadors, difícilment podran acceptar les condicions de trasllat a uns altres centres logístics de la companyia. Per aquesta raó, el sindicat demana a l'empresa que la reubicació es faci a centres propers, com ara el del Prat o Castellbisbal, per tal que la proposta sigui "justa i viable". A més, UGT demana a Amazon que consideri l'opció d'emmarcar el trasllat dels empleats en un expedient de regulació de l'ocupació (ERO).

"JA ELS CONEIXEM"

Per la seva banda, l'alcalde de Martorelles, Marc Candela, s'ha mostrat "decebut" amb les formes d'Amazon, ja que creu que ha estat "precipitat". Així i tot, Candela diu que no els sorprèn la "volatilitat" d'una empresa

Una treballadora d'un dels centres d'Amazon a Catalunya. Foto: ACN

que només feia cinc anys que era al municipi. "Som molt conscients de quina companyia és", ha etzibat el batlle, que ha anunciat que aviat es reunirà amb el departament d'Empresa de la Generalitat i amb membres del comitè d'empresa dels treballadors. I és que dels 800 empleats del centre, 500 són veïns

del poble, i la resta dels municipis dels voltants. "La valoració no pot ser positiva perquè afecta moltes famílies", ha expressat Candela. A més, l'alcalde ha demanat que els empleats siguin reubicats a centres que l'empresa té a Catalunya.

Candela també ha informat que l'any passat Amazon va des-

cartar la compra dels terrenys de l'antiga Derby per créixer.

TORRENT DONA SUPORT

El conseller d'Empresa, Roger Torrent, ha declarat que faran acompanyament als treballadors afectats i ha negat que Amazon rebés ajuts públics per instal·lar-se a la població.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Més gespa, dutxes exteriors noves i la substitució del clor per la sal. Aquests són alguns dels canvis que viuran les piscines municipals de Montmeló en els pròxims temps, segons ha anunciat el consistori de la localitat vallesana.

Montornès vol recuperar el seu passat medieval

CULTURA ▶ L'any 1108, Bernat Ramon va llegar el Castell de Sant Miquel a la seva filla Estefania. Així apareix en el testament que ha arribat als nostres temps i que representa el primer testimoni d'on se cita l'edificació medieval que va ser construïda el segle XI sobre les restes d'un poblat ibèric. En aquella època Montornès se situava a la que avui dia coneixem com a Catalunya Nova, és a dir, aquell territori que no va ser conquerit pel regne de taifes omeies. Amb el temps, el castell va esdevenir el centre de l'autoritat política no només de Montornès i Vallromanes, sinó també a l'altre vessant de la Serralada Litoral, ara a la comarca del Maresme.

Ningú podia imaginar, aleshores, que l'edificació seria abandonada durant el segle XV i que en un futur molt llunyà, l'Ajuntament de Montornès hauria de fer mans i mànigues per recuperar el castell de l'oblit. Sigui com sigui, ara el consistori ha aconseguit recursos suficients

Els treballs arqueològics van començar fa set anys. Foto: Aj. Montornès

per rescatar aquest tros de la història montornesenca. Segons ha anunciat l'Ajuntament, el municipi ha rebut 195.000 euros de la Diputació de Barcelona per finançar part de les actuacions de rehabilitació i millora del monument. "Durant el 2023 i 2024 es continuarà amb la consolidació de la muralla del

Sector Sud i la capella", afirmen des del consistori vallesà. Aquests treballs arqueològics se sumaran als que ja fa set anys es fan per recuperar l'edificació i que han permès documentar amb detall la Torre de l'Homeatge i descobrir una estança de grans dimensions ubicada a prop de la mateixa torre.

Un aparcament a l'estació de Montmeló per a 500 cotxes

TRANSPORT ▶ En els darrers anys, el concepte de *Park & Ride* ha guanyat força. Els defensors de la mobilitat sostenible assenyalen que aquesta modalitat d'aparcament al costat de les estacions de transport públic pot fer que molts usuaris que ara van a treballar en cotxe es decantin per desplaçar-se en vehicle privat fins a l'estació i allí utilitzar el transport públic.

És en aquesta línia que la Generalitat ha anunciat que en els pròxims temps habilitarà 102 punts de *Park & Ride* amb ca-

pacitat per a 12.780 vehicles a tota Catalunya. Entre els indrets escollits per a crear un pàrquing d'aquesta mena hi ha l'estació de Renfe de Montmeló. En concret, Adif hi farà un aparcament de nova construcció per a 500 vehicles, amb la supervisió de la Generalitat i l'ATM.

Segons ha avançat el *Diari Som*, la ubicació de l'aparcament serà a l'espai a sobre de les vies que hi ha al costat de l'estació en direcció Mollet i el servei serà de pagament tot i que hi haurà descomptes.

L'aparcament serà de nova construcció. Foto: Jorge Franganillo/Wikipedia

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

Volen que el Festival Canallada sigui referent a la província

SANTA PERPÈTUA ▶ L'Ajuntament de Santa Perpètua vol donar un nou impuls al Festival Canallada per convertir-lo "en un festival referent a la província" de cara a la seva segona edició, prevista per a la pròxima tardor. Per assolir aquest objectiu, el consistori vol comptar amb l'ajuda de la Diputació de Barcelona.

És per això que, a finals d'any, totes dues institucions van mantenir una reunió per abordar aquesta qüestió. "Hem volgut aconseguir una major implicació de la Diputació en la segona edició de la Canallada i, amb el que hem parlat, hem trobat noves vies de desenvolupament del festival", va dir aleshores el regidor de Promoció Local, Antonio Egea.

En aquest sentit, la diputada Eva Menor va reconèixer que el festival "té molt potencial per a Santa Perpètua i pot arribar a ser un punt de trobada per a altres municipis", però que cal buscar-li "un vessant diferent que el faci més atractiu". Des de la Dipu-

La reunió entre l'Ajuntament i la Diputació sobre el festival. Foto: Ajuntament

tació també van recomanar a l'Ajuntament que busquessin la implicació del Consell Comarcal.

UNA PROPOSTA D'ÈXIT

La primera edició del Festival Canallada es va celebrar el passat 12 d'octubre i va tenir molt bona rebuda entre les famílies perpetuenques. Davant de l'èxit

de l'estrena, la Regidoria de Promoció Local va decidir convertir-lo en una cita periòdica, si bé aquesta no era la idea inicial. Cal recordar que la proposta de la Canallada va sorgir de la voluntat de l'Ajuntament d'agrair als infants el bon comportament que van tenir al llarg de l'etapa més dura de la pandèmia.

Bruno Oro actuarà al Centre Cultural en la nova temporada

LA LLAGOSTA ▶ El Centre Cultural de la Llagosta estrena nova temporada aquest mes de gener. Un dels principals reclams de la programació d'aquest any és el monòleg de Bruno Oro, que tindrà lloc el 21 d'octubre. Abans d'això, hi haurà una desena d'espectacles que ompliran aquest 2023 de cultura i entreteniment.

La primera actuació programada és *Ojos Verdes. Miguel de Molina in memoriam*, un viatge musical per la història d'Espanya a partir de la vida d'aquest cèlebre artista. Aquesta proposta, que ar-

ribarà al Centre Cultural el pròxim dia 22, ha estat creada, dirigida i interpretada per Marc Vilavella, de la companyia La Barni Teatre.

Entre la resta de funcions programades, destaca també l'espectacle de circ de Guillem Albà i la Marabunta. D'altra banda, nens i nenes comptaran amb propostes de teatre pensades per a ells, com *La casa més petita*, de la companyia Campi qui pugui, que narra la incertesa dels infants refugiats. Amb tot, hi haurà una oferta molt variada, amb fins i tot un recital d'òpera i sarsuela, entre altres.

Bruno Oro, plat fort de la nova programació. Foto: Pilar Tomás/ACN

No hi donis més voltes.

Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

TERCERS
des de
200€

Citroën DS4-1.6 VTI 120 Design SP 120CV.
Preu anual orientatiu amb bonificació.

Truca al
902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO

Segur que sí

El Vallès té el lloguer més barat a mitja hora en tren de Barcelona

HABITATGE ▶ Viure a menys de mitja hora del centre de Barcelona i pagar un lloguer assequible són dos conceptes que no acostumen a anar de la mà. De fet, només cal veure com de disparats estan els preus a la capital catalana i, en general, als municipis del seu voltant, inclosos els del Vallès Oriental, on el preu mitjà del lloguer està en 684 euros, segons les darreres xifres del portal de dades obertes de la Generalitat. Ara bé, la comarca compta amb dues excepcions: la Llagosta i Montmeló. Els dos municipis a 30 minuts en tren de Barcelona amb el lloguer més barat, segons el portal immobiliari Fotocasa.

En aquestes dues poblacions, viure de lloguer és un 68% més barat que fer-ho al centre de Barcelona. I és que a la Llagosta, que està a 21 minuts en tren de plaça Catalunya, el lloguer està en 8,8 euros el metre quadrat, equivalent a uns 632 euros de mitjana, i a Montmeló, que està a 28 minuts, el preu se situa en 8,83 euros el metre quadrat, equivalent a 636 euros de mitjana. Mentre que

Imatge d'arxiu d'un pis de lloguer. Foto: Albert Segura/ACN

Mollet, que només està a 24 minuts en tren des de l'estació de Mollet-Sant Fost, se situa en la quarta posició de la llista dels municipis pròxims a Barcelona més barats, per darrere del Papiol, amb un preu de 9,5 euros el metre quadrat, equivalent a 663 euros de mitjana.

A la capital catalana, però els preus es disparen fins als 28 euros el metre quadrat en algunes zones. Per això, la directora d'estudis i portaveu de Fotocasa, Mària Mato, adverteix que cada ve-

gada és més freqüent buscar "un habitatge allunyat del centre de la ciutat, però des del qual es pugui accedir ràpidament al centre de les capitals en tren i on el lloguer sigui sensiblement més barat". Una tendència que coincideix amb la gratuïtat dels abonaments de Rodalies i amb el moment de màxims històrics en el preu dels lloguers, que situen el preu mitjà del lloguer del conjunt de les comarques de la província de Barcelona, de 15,9 euros el metre quadrat, com el més alt de tot l'estat.

L'Aplec de Sant Hilari recupera la normalitat

CARDEDEU ▶ Com és tradicional, el segon diumenge del mes de gener Cardedeu celebra l'Aplec de Sant Hilari, un dels actes populars més esperats pels ciutadans que després de les restriccions dels últims anys, tornaran a gaudir d'aquesta jornada amb normalitat. Per tant, enguany es recuperen els àpats i les fogueres, juntament amb les actuacions programades per amenitzar la festa.

Primeres plaques solars municipals a l'Ametlla

L'AMETLLA ▶ L'Ametlla ha fet el seu primer pas en l'aposta per les energies renovables i ha instal·lat les primeres plaques solars municipals. Aquestes estan ubicades al sostre de la pista annexa del pavelló i es preveu que generin l'energia necessària per cobrir la despesa energètica del pavelló, però també dels equipaments públics més pròxims com el camp de futbol, l'Ajuntament i Can Muntanyola.

Caldes, escenari de la pròxima estrena de Netflix

CALDES DE MONTBUI ▶ Entre finals de desembre i principis de gener, Caldes de Montbui ha acollit el rodatge d'algunes de les escenes de *El cuerpo en llamas*, la pròxima estrena de Netflix. En concret, s'ha rodat a diferents espais de l'antiga Escola del Carme, que durant uns dies s'ha convertit en una presó per a dones que han trepitjat actors com Úrsula Corberó i Quim Gutiérrez, els protagonistes de la trama.

Les famílies, a l'escola per aprendre català

LES FRANQUESES ▶ Les famílies de l'Escola Bellavista-Joan Camps i Giró, de les Franqueses, han començat a anar a l'escola no només a acompanyar els seus infants, sinó per participar en una prova pilot per aprendre català. Una iniciativa que es posa a disposició de les famílies que ho necessitin i que, a més, pretén crear vincles més forts amb l'escola i ajudar a la cohesió entre els pares i el centre.

Foto: Aina Martí/ACN

Registat l'atur més baix dels últims 15 desembre

LABORAL ▶ El 2022 acabava amb bones notícies a nivell laboral a la comarca, ja que el Vallès Oriental tancava l'any amb la xifra d'atur més baixa dels últims 15 desembre. Tot plegat, amb un total de 19.700 persones aturades registrades al territori, davant les 20.200 del desembre del 2021 i les més de 25.000 que hi havia el 2020, segons detallen les xifres que dona l'Observatori-Centre d'Estudis del Consell Comarcal.

En aquest sentit, segons recorden des del mateix òrgan, "el desembre és un mes en què habitualment disminueix l'atur". Ara bé, aquest passat desembre es van signar uns 7.500 contractes davant els gairebé 13.000 del desembre passat. Un fet que des del Consell Comarcal atribueixen a un augment de la contractació indefinida, que s'ha triplicat respecte al 2021, i a una caiguda dels contractes temporals.

Pilarín Bayés pinta la plaça de la Joventut

CANOVELLES ▶ La il·lustradora Pilarín Bayés ha mostrat amb un dels seus dibuixos la vida quotidiana de la plaça de la Joventut de Canovelles. Gent ballant sardanes, jugant, passejant, celebrant la Festa Major... Un conjunt de representacions que l'Ajuntament ha convertit en un mural que s'ha instal·lat a la mateixa plaça, en el marc d'un projecte local que vol omplir d'art l'espai públic.

Butà i estufes contra la pobresa energètica

LLIÇA D'AMUNT ▶ El creixement de la pobresa, dels preus de l'habitatge i del preu dels subministraments han provocat que algunes persones de Lliça d'Amunt es trobin en situacions de pobresa energètica i no puguin escalfar les seves llars. Per això, la regidoria d'Acció Social ha repartit estufes en préstec a 69 famílies i un ajut en concepte de bombones de butà a 56 famílies.

Identificar-los
amb **XIP** i **XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fàbregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fàbregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Forn de Pa Bou**
Av. de la Llibertat, 20
Mollet
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

El conjunt de Martí Roget visitarà demà dissabte 14 de gener l'AB Premià, en partit corresponent a la 12a jornada de la Copa Catalunya femenina. El CB Granollers hi arribarà després de la seva primera victòria del curs, per 59-51 i contra el SESE, el passat 17 de desembre.

La fiabilitat de Nicole Wiggins

» Convidada sorpresa a l'Europeu, la portera del BM Granollers jugarà a França els dos pròxims cursos
 » "Vaig provar el futbol, el bàsquet, l'hípica o el karate, i tot m'avorria fins que vaig jugar a handbol", diu

Toni Delgado
GRANOLLERS

"Aquesta història li sol fer moltíssima gràcia a la gent perquè jo era una nena molt bruta i molt gran... Faig gairebé 1,80 metres des dels 11 anys i al col·legi semblava Godzilla. Al futbol em posaven de portera, però no els agradava que jugués amb ells, i també vaig provar amb el bàsquet, l'hípica o el karate... Tot m'avorria", confessa, en un directe a Instagram per a la Real Federación Española de Balonmano, Nicole Wiggins (Madrid, 2000), portera del BM Granollers, que al final de temporada marxarà cap al Nice Côte d'Azur Handball, equip francès on jugarà els pròxims dos cursos.

Un veí del seu poble, Seseña (Toledo), que havia jugat a handbol i que era amic de l'exgerent del Base Villaverde, li va preguntar per què no li donava una oportunitat a aquest esport. "Tens planta per a una disciplina amb noies grans i de contacte...", em va dir", recorda Wiggins, que el seu primer dia al club va quedar atrapada per l'ambient, amb companyes "estudioses que no només treballaven de valent, sinó que ho feien divertint-se".

Cada dia feia un "viatge" d'uns 70 quilòmetres, entre anada i tornada, a Villaverde. "Ma mare va ser qui va fer aquest esforç per mi, el de portar-me i esperar-me", agraeix Wiggins, que no volia ser portera, perquè desitjava marcar gols, però que, a poc a poc, es va anar acostumant

a la porteria. Fins a sentir-se "molt a gust". Tant que veia que podia ser "força determinant" en alguns equips.

Podríem dir que el curs 2019-2020, el primer amb pandèmia, va marcar un abans i un després per a la madrilenya. Va ser una temporada "esgotadora en l'àmbit mental" per a Wiggins, que estava farta d'encadenar "un partit bo i tres dolents i d'aquella irregularitat que arrossegava des de feia anys".

SILVIA NAVARRO

Una convocatòria amb la selecció absoluta i, sobretot conèixer i veure com treballava el seu ídol, Silvia Navarro, li van fer descobrir quins eren els passos que havia de fer per millorar com a portera, esportista i persona. "Em vaig fixar en com cuidava cada detall la Sílvia, en com era professional cada dia i cada mo-

Formada al Base Villaverde, Wiggins ha crescut i ha fet créixer molt el BM Granollers

ment pel que fa al descans, a l'alimentació... Mai es deixava distreure per un error o el que fos. No hi havia res que la pogués desconnectar. Sempre estava centrada en la seva feina", recorda la madrilenya.

Wiggins va veure que havia de fer el mateix i centrar-se en el que estigués fent en aquell instant. Així, va començar a planificar-se el dia i a concen-

Nicole Wiggins celebra una aturada durant un partit. Foto: BM Granollers

trar-se quan estudiava, quan estava a classe o en els entrenaments. "A poc a poc, cada vegada em costava menys activar-me i ficar-me en situació", afegeix. La van inspirar especialment la biografies de Phil Jackson i de Kobe Bryant: "Em van donar moltíssimes idees per posar en pràctica durant els partits. Per exemple, abans em posava música motivadora, però si ho fas quan estàs molt nerviosa, encara ho estaràs més".

Així que a Wiggins li agrada arribar una estona abans de l'inici dels partits i fer els seus estiraments, continuar amb unes peses lleugeres per escalfar els músculs i prevenir lesions, i escoltar mú-

sica. "Si estic nerviosa, em poso cançons que em generin bon rotllo, com el *Waka Waka*, de Shakira, que era el nostre himne a la selecció júnior. Si estic una mica apagada, trio música que em motivi més", exposa.

"Em vaig fixar en com cuidava cada detall Silvia Navarro, en com era de professional", diu

"Gràcies per tant, BM Granollers! Encara queda molta temporada per endavant i amb molt treball!", va escriure a les se-

ves xarxes socials Wiggins el passat 22 de desembre, després que se sabés que aquest serà el seu últim curs al club, al qual va arribar el 2018-2019 procedent del Base Villaverde.

És una de les porteres de referència a Europa. El passat mes de novembre estava fent una mini pretemporada amb el seu equip quan va haver de viatjar a l'Europeu, celebrat a Eslovènia, Montenegro i Macedònia del Nord, per la lesió del seu ídol, Silvia Navarro. La seva actuació va ser estel·lar. Abans havia guanyat l'or amb les grans als Jocs del Mediterrani d'Oran, Algèria. Està clar que Wiggins sap aprofitar les seves oportunitats.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Petites obres de Sorolla

El Palau Martorell de Barcelona, situat al carrer Ample, ha obert com a centre d'exposicions amb la mostra *Sorolla. Caçant impressions*. Aprofitant que aquest 2023 és el Centenari Sorolla, l'espai barceloní exposa prop de 200 obres de petit format de l'artista valencià que formen part de la col·lecció del Museu Sorolla. Es tracta de pintures sobre cartons o taules petites que el mateix Sorolla anomenava "apunts", "taques" o "notes de color" i que li servien com a assajos per a obres més grans o com a exercicis. Tot i això, la seva bellesa és innegable i la mostra val molt la pena.

Famosos

Risto Mejide (Barcelona, 1974) no travessa el seu millor moment personal... ni mediàtic. El polèmic publicista ha estat en boca de tothom els últims mesos, però no precisament per motius positius. Després que el mes de setembre es fes públic el seu divorci de Laura Escanes (Barcelona, 1996) i que tothom es posicionés a favor d'ella, Mejide ha tingut un final d'any complicat. Les seves paraules durant les campanyes de Cap d'Any de Telecinco (que van tenir molt mala audiència, per cert) es van interpretar com un atac a Cristina Pedroche i a Ana Obregón per, segons ell va insinuar, guanyar audiència amb temes com un embaràs o la mort d'un fill. Evidentment, li va caure una pluja de crítiques. A més, fa poc s'ha sabut que publicarà una novel·la sobre la vida de Johann Sebastian Bach i se l'ha acusat d'intrusisme laboral.

La fitxa

QUI ÉS?

R I S T O M E J I D E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un personatge televisiu polèmic
És publicista però se'l coneix per les seves aparicions a la TV

QUÈ HA FET?

Comentaris ofensius
I publicar un llibre que titllen d'intrusisme laboral

A LES XARXES...

Cada cop menys adeptes
La pluja de crítiques no s'ha aturat des de Cap d'Any

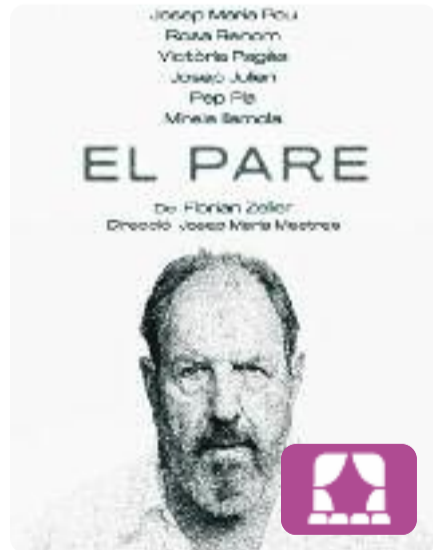
Llibres

La possibilitat de dir-ne casa
Marta Orriols

Una corresponsal torna a Barcelona després de vint anys a l'estranger. Vol agafar distància d'una regió que l'apassiona i la desgasta, d'una professió que voldria exercir d'una altra manera i d'una amistat amb una dona més jove que la porta a qüestionar-se els fonaments de la seva intimitat. Al poble on va créixer retroba família, amics i l'home a qui havia estimat.

Teatre

El pare
Florian Zeller

L'Andreu, un home de 76 anys, culte, sorneguer i tossut, està perdent la memòria, però es resisteix a acceptar cap mena d'ajuda i rebutja tots els cuidadors que la seva filla, l'Anna, intenta contractar. L'Andreu comença a dubtar dels seus éssers estimats, de la seva ment i, fins i tot, de la seva pròpia vivència de la realitat.
Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Inferències
Agnès C.H.

"Expressar i donar veu a inquietuds sobre el món que ens envolta". Aquest és l'objectiu de la gironina Agnès C.H. amb les cançons que formen el seu disc de debut, *Inferències* (autoeditat), tal com ha explicat ella mateixa en una entrevista a l'ACN. Es tracta d'un àlbum format per nou temes que oscil·len entre el soul i el blues i barregen català, castellà i anglès.

Pelis i sèries

El sostre groc
Isabel Coixet

El 2018, nou dones van presentar una denúncia contra dos dels seus professors de l'Aula de Teatre de Lleida per abusos sexuals comesos entre el 2001 i el 2008, quan eren unes adolescents. La denúncia, però, va arribar quan el cas ja havia prescrit i, per tant, es va arxivar. Tot i això, els seus testimonis obrien una porta en la qual potser no estava tot perdut.

ESTILS DE VIDA

Que no us amarguin els dilluns

Foto: Freepik

Salut mental

Segur que heu sentit a parlar del *blue monday*, el dia més trist de l'any en la cultura anglosaxona. Històricament, s'associa al tercer dilluns de gener i se'l considera tan trist perquè és dilluns, perquè coincideix amb el punt més fred de l'hivern i perquè les festes nadalenques queden lluny, tan lluny que ja som conscients que els desitjos de la nit de Cap d'Any no es compliran tan ràpidament com voldríem. En definitiva, Nadal fa baixada i gener fa pujada, també en l'àmbit emocional.

En realitat, el *blue monday* només és una anècdota, però posa en relleu que ens trobem, probablement, en l'època de l'any més propícia per a les depressions i més perillosa per als afectats per aquesta malaltia. I això passa per les mateixes raons que justifiquen el dia més trist de l'any.

L'experiència demostra que la combinació de diferents factors pot causar una depressió i és per això que hem de ser especialment curosos durant aquests dies. Són especialment vulnerables les persones grans, les dones, els malalts, les persones que prenen medicació per a l'estrès o l'ansietat i, en general, les persones angoixades per problemes laborals.

Les claus.....

'MINDFULNESS'

Quan els problemes no tenen solució, el *mindfulness* ens ensenya a acceptar-ho i a ser més assertius

DIETA

Els aliments rics en vitamines, antioxidants, àcids grassos i magnesi ens fan sentir millor i una mica més feliços

EXERCICI

Caminar regularment i fer esport no només genera endorfines, sinó que ens obliga a interactuar amb la gent

HUMOR

Si esteu capcots, busqueu la companyia de les persones que us estimen i que, a més, us fan riure

Foto: Freepik

Queda't tranquil a casa,
Compra a la nostra web

www.hipervalles.com

O escriu-nos a través del nostre WhatsApp

 640 10 94 68

hipervallès

Moda

Papereria

Jardineria

Eines

Llar

Etc...

C/ Ramon I Cajal, 1 a l'11 · Pareds del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Aire i Cel · Edificis Llum

Viu connectat amb allò que realment importa.
La teva casa a Llinars, naturalment.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar.
Construïm confiança